

לק"י יום חמישי כ"ו טבת התשפ"ב בשל"ג

הסכמה

מה טוב ומה נעים, ספר אמרי שפ"ר נקוב בשם גדרי המועדים על הל' פסח, אשר פעל ועשה איש חיל רב פעלים לתורה ולתעודה, כש"ת הרה"ג גד סולומון שליט"א אסף אותם כעמיר גורנה למקום אחד בטוב טעם ודעת, סולת מנופה ביי"ג נפה, דברים מבוארים מבוררים ומלובנים כיד ה' הטובה עליו, לפי מנהגי כל העדות ק"ק ספרדים אשכנזים ותימנים יע"א, ועליהם נלוים בכל מקום ומקום דברי התעוררות ליראת ה' יתברך ומצוותיו, סולמות מוצבים ארצה וראשם מגיע השמימה, ירבו כמותו בישראל.

ואבוא העי"ר על אודות מה שהעלה בקצת מקומות דעת מעט מגדולי הספרדים בזמנינו, אשר מפני שהמה אגודים ומורגלים בהוראות מרן הב"י, חושבים כי טוב שגם התימנים יאמצו אותם, דבר הנשלל על ידינו וזולתנו במקומות רבים, וכאן נכתוב להשיב עליהם רק בקצרה, שאין להתפעל מאומה מכך, שהרי ישמעאל כהנא מסייע כהני. ובשלמא אולי שאר עדות שמשנים בלא"ה מנהגייהם ונוסחאותיהם מדור לדור ומפעם לפעם, כנודע.

לא כן קהילות קודש תימן יע"א אשר עמד טעמם בס וריחם לא נמר מקדם ועד עתה, ובפרט ההולכים כפי הנהגת גאון עוזנו מהרי"ץ זצוק"ל, כגון תרגום קס"ת כדינא דתלמודא, וקירווי ההלל וכל כה"ג, חלילה להורותם לשנות דרכם המיוסדת על אדני פז. ומהרי"ץ עצמו אשר מעיקרא חשב לשנות כמה עניינים, חזר בו לבסוף, והורנו שלא לזוז ממנהגי אבהתינ קדישין, מילי דאבות, ולא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל וכו'. פשיטא שהמה יעמדו כחומה בצורה לנגד המבקשים להגותם מן המסילה העולה במעלות בית אל.

כגון בעניין הברכה בליל פסח גם על כוס שני ורביעי, שהעלה כת"ר בדף רמ"ח, שכבר האריך גאון עוזנו זיע"א בספרו הקדוש עץ חיים על זה, והעלה דברי אמת וצדק שכך המנהג פשוט בכל ארצות תימן בכל סדריהם שכתבו הקדמונים מזה מאות שנים כדעת הגאונים והרמב"ם, ומרן הש"ע שהעלה בהיפך אינו אלא מפני מנהג מקומותיהם כמבואר בב"י. ולדעת הרי"ף והרמב"ם וסיעתם, מצות חכמים כך היא לברך על כל כוס וכוס, ואם יכוין לפטור את הכוס הב' והד', מבטל ועוקר בכך את תקנת חז"ל יעוש"ב.

וכבר שקלוה למטרפסייהו, וקם רב ספרדי אחד כיום בעיר אשקלון, שמפיץ ומפרסם ומדפיס בהיפך הגמור, שגם הספרדים יברכו על כל כוס וכוס. ומקצת השאמי בתימן שנהגו שלא לברך על ב' וד' הם שינו מנהג אבותיהם עצמם, ומה לנו ולהם, יהי להם אשר להם. הלכך כל חכם יעמוד במקומו, להורות לבני עדתו דוקא ולא לזולתם, ולא יבואו לכבוש תחתם את אחרים ההולכים אחרי רבותם, ואז כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום.

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהרי"ץ ו"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח, ועוד

לק"י

כמרכז עניין מנהגינו מימי קדם כהוראת מאריה דאתרין מהרי"ץ זצוק"ל לברך ענט"י על דבר שטיבולו במשקה, כמו שהעלה כת"ר בספרו זה דף ר"ס, לגבי נטילת ידים לכרפס, והביא שדעת השתילי זיתים שלא לברך. אבל כידוע זה היפך מנהג קדמונינו, וגם רוב הפוסקים סוברים לברך. הלכך המברך, ישא ברכה מאת ה', וצדקה מאלהי ישעו.

גם מנהג אכילת צלי בליל פסח נפוץ אצל כל התימנים, כולל השאמי, כל-שכן אותם שאינם לוקחים לכך זרוע דוקא, כגון אנן בדידן. לכן מה שהביא בדף שמ"ז דארץ ישראל מקום שנהגו שלא לאכול, ואינם רשאים לאכול צלי בליל פסח וכו', חס ושלום, מי שם פה. כל קהילה נידונת כעיר בפני עצמה כמ"ש הפוסקים, כל-שכן עניין זה שנעשה בבתים פרטיים, מיהו שיבא לרדותנו בתוך ביתנו, כלשון חז"ל במס' שבת, וכתוב להיות כל איש שורר בביתו, ומדגם בליל פסח שמראים את עצמנו בני חורין.

כל זה כתבתי בנחיצה רבה כחותה על הגחלים, וחלקם דרך מליצה ומשלים, מפני שהרב המחבר נר"ו מבקש מאתנו להעיר על כך, ומאידך רצונו להזדרז בהדפסת הספר. על כן באו דברינו כאן מעטים בכמות, ורבים באיכות, ועליהם יש להוסיף הרבה.

ונסיים בברכה מעומקא דליבא, שחפץ ה' בידו יצלח להגדיל תורה ולהאדירה, ויוסיף עשר מעלות בקודש.

כעתירת

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

